

§ 22.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1856.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efter det foreløbige Lovudkast skulde Forslaget til denne Lov omfatte ogsaa Kjøbenhavn; men efter de Forandringer, som man har fundet sig foranlediget til at foretage, vilde det kun være nogle ganske enkelte af de foreslaaede Lovbestemmelser, der vilde komme til Anvendelse her i Staden, og det er derfor blevet anseet for rettest at indskrænke Lovforslaget til Kjøbstæderne og Landet, saaledes som er angivet i Lovens Titel. Man har fundet sig saameget mere foranlediget hertil, som saavel Skoledirectionen som Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn havde ønsket denne By holdt udenfor den foreslaaede Lov.

Til § 1.

Man har antaget for givet, at een Lærer i Reglen ikke vil kunne undervise mere end 90 Børn, der ere mellem en Alder af 7 og 14 Aar. Ikke desto mindre har man troet at maatte foreslaae, at Ministeriet for Kirke og Underviisningsvæsenet faaer Bemyndigelse til at udsætte Forøgelsen af Lærerkræften, forsaavidt Børneantallet ikke overstiger 120. Det kan nemlig hændes, at Børneantallet i et Sogn, efter at være steget meget betydeligt, atter falder, eftersom tilfældige Omstændigheder udøve en ikke ringe Indflydelse paa Districter af et saa lidet Omfang. Den meer eller mindre stadige Skolegang gjør det ogsaa meer eller mindre muligt for Lærerne at overkomme Underviisningen af et større Antal Børn, da Skolegangens Usædighed lægger store Hindringer i Veien for den samlede Underviisning. Da nu endelig enkelte Lærere have en særegen Gave til at undervise mange Børn, saa synes det hensigtsmæssigt at gjøre det muligt for Administrationen at tage Hensyn til disse forskellige Omstændigheder ved at lade dens Virksomhed være fri indenfor et vist Maximum og Minimum.

Det har været under Overveielse, hvorvidt den samme Bestemmelse skulde gjøres gjældende, naar Børneantallet i en Skole med to Lærere

er større end 180; men man er kommen til den Beslutning, ikke i saa Henseende at fremkomme med noget Forslag. Staae nemlig Børnene i en Glasfe ganske paa samme Udviklingsstrin, da vil en Lærer med samme Frugt kunne undervise et større Antal Børn, og jo flere Glasfer, en Skole har, desmere vil man kunne undgaae at optage i en Glasfe Børn, der vanskelig paa eengang kunne undervises paa Grund af deres forskellige Modenhed. Da saaledes særskilte Regler maatte opstilles for Skoler med flere Glasfer, og disse atter modificeres, eftersom alle Glasferne være fortløbende, eller nogle af dem sidsordnede, saa har man frygtet for, at Lovbestemmelserne, der i saa Henseende kunde foreslaaes, vilde blive for vidtløftige og udviklede, og maaffee dog ei hensigtsmæssige for alle forekommende Tilfælde.

Til § 2.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor mange Cubikfod Luft der bør være i Skolestuen for ethvert Barn, yttrede Sundhedscollegiet i en Erklæring af 20de September 1851: „Man anseer det for vanskeligt at angive nogen almeengjældende Regel, da saamange forskellige Hensyn influere derpaa, saasom Ventilationen i Værelserne under Børnenes Ophold, sammes Udluftning, efterat Børnene have forladt Skolen, Opvarmningsmaaden, Væggenes Tæthed og Opholdets Varighed i Skolestuen. Collegiet troer imidlertid at burde udtale, at naar nye Skolestuer skulle opføres, bør der beregnes ikke mindre end 80 à 100 Cubikfod Luft for hvert Individ, og dette endda kun under den Forudsætning, at Ventilations- og Opvarmningsapparaterne (hvortil aldrig Bilaggerovne bør benyttes) ere hensigtsmæssigt indrettede, og at, hvad Collegiet anseer for vigtigt, Opholdsrummet holdes reent og ikke i mindste Maade opfyldes af de Klædningsstykker, som Børnene have benyttet paa deres Skolevei og aftage efter deres Ankomst til Skolen, eller af andre Sager, hvoraf Luftens Reenhed lider.“ I det foreløbige Udcast, som blev udsendt til Betænkning, fandt Ministeriet sig foranlediget til at foreslaae, at i enhver ny Skole skulde hvert Barn i det Mindste have 100 Cubikfod Rum; men da en stor Deel